

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Davidem Kryskou ve věci

žalobce: **T. J. A.**, narozen dne x
státní příslušník x
bytem x
zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 12. 2. 2020, č. j. OAM-1044/ZA-ZA11-K03-2018,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podanou u Městského soudu v Praze a postoupenou zdejšímu soudu usnesením Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2020, č. j. 13 Az 17/2020-23, domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný rozhodl, že se žalobci mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění účinném ke dni podání žádosti (dále jen „zákon o azylu“) neuděluje.

2. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí je nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť žalovaný nesprávně zhodnotil otázku existence vážné újmy, která žalobci hrozí při návratu do země původu podle § 14a zákona o azylu. Zároveň má žalobce za to, že jsou splněny podmínky pro udělení azylu podle § 12 písm. b) zákona o azylu, protože v zemi původu byl žalobce pronásledován z důvodu jeho příslušnosti k sociální a národnostní skupině.
3. Nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalobce spatřuje v tom, že se žalovaný nezabýval důkazním prostředkem předloženým žalobcem (novinovým článkem). Tento důkaz byl žalovaným chybně interpretován, a tedy věc byla chybně posouzena. Z uvedeného článku má vyplývat, že: (i) došlo k násilnému jednání vůči žalobcově skupině (žalobce je národnosti Edo); (ii) toto jednání nebylo potrestáno; (iii) byl to žalobce, kdo proti tomuto jednání vystoupil organizováním protestu. Na rozdíl od žalovaného má žalobce novinový článek za dostatečně čitelný, zvláště když je žalobce v článku výslovně jmenován.
4. Dále žalobce namítl, že jeho žádost nemůže být zamítnuta s ohledem na lokální charakter jeho problémů. Ačkoliv žalobce žil v Lagosu, tak finanční prostředky si pro zajištění životních nákladů opatroval činností ve vesnici Okada, tedy v místě, kde došlo k útokům etnika Fulani. Obě tyto lokace představují zázemí žalobce. Žalobce nedisponoval prostředky a možnostmi k přesídlení do jiné části země jeho původu, a proto bylo nutné posuzovat nebezpečí, kterému byl vystaven ve vztahu k danému území.
5. K tvrzené účelovosti své žádosti uvedl, že do ČR přicestoval „z důvodu pozvání svého bratra“ a záhy se seznámil s občankou ČR. Z toho důvodu nejprve využil možnosti podání žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu a nynější žádost o azyl podal až „v souvislosti s procesním neúspěchem předchozího řízení, kdy tak reálně brozí jeho vycestování do domovského státu“, a proto až nyní odkryl choulostivé důvody, kterým čelí v zemi původu.
6. Rovněž z důvodu časového odstupu nemůže žalobce disponovat potřebnými důkazními prostředky, jejichž prostřednictvím by vyvrátil účelové obvinění ze spáchání trestného činu vraždy, kterého se nedopustil. Toto obvinění žalobce považuje za odvetu za svou politickou činnost, kterou hájil práva své národnostní (sociální) skupiny. S odkazem na novinový článek žalobce uvedl, že jím je prokázána účelovost jeho obvinění, nicméně i v případě, že by takovým důkazním prostředkem nedisponoval, má za to, že policejní složky, které netrestaly trestnou činnost etnika Fulani, nemají zájem na protestní aktivitě žalobce a ze stejného důvodu mohou být motivovány k odstranění jednání žalobce, které není namířeno proti jednání násilníků, ale proti nečinnosti policejních orgánů. S ohledem na uvedené namítl, že mu hrozí újma podle § 14a odst. 2 zákona o azylu, přičemž žalovaný nezjistil skutečný stav věci, neboť neposoudil možnou existenci odůvodněného a reálného nebezpečí této újmy [rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 26. 3. 2008, č. j. 2 Azs 71/2006-82]. Újmu pak žalobce spatřuje v bezvýchodnosti životní situace v zemi původu a všech negativních důsledcích.
7. Stran bezproblémovosti vycestování ze země původu uvedl, že ta není sjednocený stát, který by disponoval celostátní evidencí, jež by umožňovala „bleskurychlý“ přenos informací z okrajových lokalit na celostátní úroveň. Nicméně nyní s odstupem několika let předpokládá, že by mu v případě návratu hrozila perzekuce i v případě, že by se vyhnul Okadě a navrátil se do hlavního města.
8. Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Žaloba bagatelizuje načasování podání žádosti, přeceňuje obsah doloženého novinového článku i význam místa Okada pro obživu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

žalobce, když zdrojem jeho obživy byla práce v přístavu Lagos vzdáleného od Okady 283 km. Lagos byl bydlištěm také jeho rodiny. Navzdory tomu žalobce zdůrazňuje nemožnost přesídlení z Okady, především z finančních důvodů, a to i přesto, že Okada není místem jeho bydliště. Žalobce upozaduje své vazby na Lagos a přeceňuje své vazby na Okadu. Nemožnost vnitřního přesídlení je rovněž lichá, pokud disponoval finančními prostředky na cestu do ČR. Žalovaný konstatoval, že novinovým článkem se zabýval, údaje z něj vyplývající zhodnotil, a to v návaznosti na skutečnosti sdělené žalobcem během pohovoru. Ve výpovědi žalobce shledal významné rozpory, které v napadeném rozhodnutí odůvodnil. Z toho důvodu byla významně snížena věrohodnost výpovědi žalobce. K možnosti bezproblémového vycestování a pomalému přesunu informací v rámci evidencí uvedl, že si lze jen těžko představit, že informace o jednotlivých osobách putují do centrálních evidencí téměř rok. Není proto zřejmé, z čeho žalobce vyvozuje, že přenos informací byl původně „zpomalen“, nicméně nyní o něm celostátní složky již vědí. Poukázal na to, že žalobce měl být hledán pro vraždu, proto tvrzené „zpomalení“ přesunu dat do centrální evidence v délce jednoho roku považuje za absurdní. Žalobce nesdělil jakékoliv skutečnosti, které by ve svém souhrnu vedly k závěru, že jsou zde dány důvodné obavy z pronásledování, vážné újmy či nebezpečí vážné újmy. Závěrem sdělil, že má napadené rozhodnutí za věcně správné, zákonné a přezkoumatelné a netrpící vadami vytýkanými v žalobě.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas (§ 32 odst. 1 zákona o azylu), osobou k tomu oprávněnou a že splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, protože účastníci řízení s takovým postupem vyjádřili souhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
10. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází soud při přezkoumání rozhodnutí správního orgánu ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Článek 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) vyžaduje, aby soudy přezkoumávající rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany posuzovaly projednávaný případ podle právního a skutkového stavu ke dni rozhodnutí soudu. Členské státy Evropské unie byly povinny výše uvedené pravidlo transponovat do vnitrostátního právního řádu do 20. 7. 2015 (srov. čl. 51 odst. 1 procedurální směrnice). Protože doposud nebyly do českého právního řádu požadavky čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice promítnuty, ačkoliv transpoziční lhůta již uplynula, a žádost žalobce o mezinárodní ochranu byla v projednávané věci podána po tomto datu, může se žalobce dovolávat přímého účinku uvedeného článku procedurální směrnice. Ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. se pak neužije.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 7. 12. 2018 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Dne 12. 12. 2018 poskytl údaje k podané žádosti a uvedl, že je národnosti B. E., a hlásí se ke křesťanskému náboženskému přesvědčení. Je svobodný, ale v N. žije se svou matkou jeho 2 děti. Není členem žádné politické strany nebo skupiny, nikdy se politicky neangažoval. Naposledy ve vlasti pobýval ve městě Lagos, kde žije i jeho rodina. Dne 17.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

12. 2017 cestoval letecky z Lagosu do Istanbulu a následně do Prahy. Je zdrav. K důvodům podání žádosti sdělil, že měl problém ve své vesnici ohledně dobytka. Jiné důvody k žádosti nemá.
12. Zároveň předložil kopii novinového článku z Nigerian Observer ze dne 16. 1. 2017 s názvem „*Insecurity/Murder: Fulani Herdsmen Attack Okada Town, Kill Several Persons*“ (dále jen „novinový článek“). Novinový článek popisuje dlouhodobý střet nomádských fulanských pastevců a rolníků. Pastevci jsou ozbrojeni a útočí na venkovské farmáře. Komunita města Okada se postavila proti zničení svých farem a úrody a je nyní v obležení skupinou fulanských pastevců. Dne 13. 1. 2017 vešlo ve známost, že zde přišli o život nejméně 4 lidé a několik žen bylo znásilněno. Beztrestnost, se kterou byly činy provedeny a to, že nikdo nebyl zatčen, se staly podnětem pro rozsáhlé demonstrace a protesty mladých lidí vedených osobou se jménem žalobce, kteří se snažili uvedeně odsoudit a čelit této situaci. Stěžovali si, že nikdo z pastevců nebyl za své jednání pohnán ke spravedlnosti. Policie a bezpečnostní složky nicméně zahájily „hon“ na osobu se jménem žalobce z důvodu údajného spáchání trestného činu vraždy, výtržností a rušení veřejného pořádku. Rovněž měly místní orgány veřejné moci nahlížet na protest jako na jednání šířící nenávist vůči severním Fulanům a ostatním lidem ze severu země. Nejméně 5 mladých lidí, kteří se účastnili protestů, bylo zatčeno kvůli tomu, že se během šarvátek dopustili vražd a ničení majetku. Osoba se jménem žalobce se měla od té doby skrývat nejen proto, že vedla protesty, ale i z důvodu, že je hledána pro údajné spáchání trestného činu vraždy. V článku se připomíná, že pastevci nadále jednají beztrestně. V době přípravy článku nebyla většina zatčených propuštěna, ale na úřady byl vyvíjen nátlak, aby zajistily, že obyčejní farmáři budou moci pracovat bez strachu zabítí, zmrzačení či znásilnění. Osoba se jménem žalobce se měla stále ukrývat a lidé doufají, že někteří příliš horliví pastevci či policisté nevezmou zákon do svých rukou a nezpůsobí osobě se jménem žalobce trvalou újmu. Součástí novinového článku je i fotografie osoby se jménem žalobce. Z fotografie nelze rozeznat obličejové rysy vyfotografované osoby.
13. Při pohovoru dne 12. 12. 2018 žalobce sdělil, že celý život žil hlavně v Lagosu, ale každý víkend jezdil do Okady pěstovat batáty. Je tam dům jeho rodičů, kteří již zemřeli. Živil se jako dělník v přístavu v Lagosu, kde nakládal a vykládal zboží z lodí. V ČR má bratra, který zde žije asi 22 let a má již české občanství. Sestra žalobce žije v X a žalobce má přítelkyni v X. S ní jej po příjezdu do ČR seznámil jeho bratr. Žijí spolu ve společné domácnosti od prosince 2017. S matkou svých dětí v zemi původu není ženatý, ale žili spolu v jedné domácnosti. V X žije jeho bratr. Zemi původu opustil bez problémů, letěl do Istanbulu, poté do Prahy. Měl pozvání od svého bratra a vše potřebné ohledně víza vyřídil na velvyslanectví ČR dne 9. 12. 2017. Na otázku, proč žádá o mezinárodní ochranu nyní, tj. po roce pobytu v ČR, odpověděl, že tady zkoušel začít žít se svojí přítelkyní, plánoval s ní svatbu, aby tu mohl zůstat. Povolení však nedostal. Důvodem odjezdu z vlasti bylo pozvání od bratra, jiný důvod neměl. Dodal, že tam ale byl i problém, který je popsán v novinovém článku. Na otázku, jakou to má mít spojitost s jeho osobou, odpověděl, že krávy pastevců sežraly úrodu a pastevci ještě napadali lidi z vesnice, některé zabili a znásilnili několik žen. Ačkoliv byla přivolána policie, tak nic nepodnikla. Proto dne 13. 1. 2017 zorganizoval protest proti tomuto incidentu. Protestovalo se proti etniku Fulani a tomu, co udělali. Policie protest vyhodnotila jako nenávistné chování proti etniku Fulani. Pak se dozvěděl, že ho hledá policie a nemá se vracet z Lagosu do Okady, což mu zavolali kamarádi z Okady. Naštěstí byl v Lagosu, takže ho policie v Okadě nenašla. Na otázku, kdy došlo k útoku pastevců na vesnici Okada, odpověděl, že to nebylo jen jedenkrát, že

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

tyto incidenty mezi etnikem Fulani a jeho lidmi se tam dějí velmi často. Policie je sice ve vesnici přítomná, ale když se něco takového ale stane, tak to nechává být, protože sympatizuje s etnikem Fulani. Žalobce proto svolal lidi, aby na protest přišli. Na otázku, kdy se dozvěděl, že je policií v Okadě hledán, odpověděl, že v říjnu 2017 mu to zavolal kamarád z Okady, přičemž demonstrace proběhla v klidu, nebyl tam žádný zásah policie. Na otázku, proč je nyní policií hledán, odpověděl, že policie situaci otočila proti němu a vyhodnotila protest jako nenávistné chování k etniku Fulani. V předloženém článku ze dne 16. 1. 2017 se také píše, že je hledán pro podezření ze spáchání trestného činu vraždy, na což žalobce uvedl, že nikoho nezabil a policie je vůči němu zaujatá. Na následnou otázku, proč nešel na policii a celou věc nevysvětlil, odpověděl, že policie by stejně nic neudělala, protože stojí za etnikem Fulani, takže by to bylo zbytečné. Úřady podporují a brání etnikum Fulani. Dodal, že prezident je kupříkladu z etnika Fulani. Novinový článek, který předložil, vyšel tři dny po demonstraci, a dole vpravo je fotka a jméno žalobce. Na otázku, kde noviny vzali tak rychle jeho fotku, odpověděl, že ta je z té demonstrace, na které byla celá vesnice. On a dalších pět osob bylo vůdci demonstrace. Na otázku, zda ohledně demonstrace měl ještě někdo jiný problém, odpověděl, že ano, že ostatní organizátoři byli uvězněni; co s nimi je, neví. Potvrdil však, že oficiálně nebyl z ničeho obviněn, k žádnému soudnímu jednání nedošlo, ale v případě svého návratu se obává, že by mohl být zatčen kvůli zmíněné demonstraci, též má strach z etnika Fulani. Pokračoval s tím, že do vesnice se již od demonstrace nevracel, byl jen v Lagosu, a proto neměl problémy. Pracoval dál jako vykladač v přístavu. V říjnu 2017 se pak dozvěděl, že jej policie v Okadě hledá. Poté přišlo pozvání od bratra do ČR, a proto odjel. Na otázku, proč by se nemohl vrátit, když v Lagosu žádné problémy neměl, odpověděl, že si myslí, že by ho na letišti zatkli a odvedli na stanici. Na následnou otázku, proč by se měl při návratu něčeho obávat, když legálně a bez problémů vycestoval, uvedl, že na letišti v Lagosu by možná žádné problémy neměl, ale je si jistý, že by měl problémy, kdyby se vrátil do vesnice v Okadě. Potvrdil, že nemá žádný důkaz, že jím předložený článek je pravý a fotografie tam otištěná je jeho. V zemi původu neměl žádného právního zástupce. Nikdy nebyl ve své vlasti policií zadržen, jiné problémy než se zmíněnou demonstrací neměl. Dále sdělil, že požádat o mezinárodní ochranu se rozhodl, když mu skončilo vízum, aby se vyhnul správnímu vyhoštění.

14. Součástí správního spisu jsou doklady týkající se žádosti žalobce o vízum ke vstupu na území ČR ze dne 13. 11. 2017, a to včetně výpisu z bankovního účtu žalobce, kde se ke dni 14. 9. 2017 nacházelo 3 727 814,28 NGN.
15. Součástí správního spisu jsou i následující zprávy o situaci v zemi původu žalobce. Zpráva „*Nigérie Informace MZV ČR, č.j. 121238-6/2019-LPTP ze dne 14. června 2019, k č.j. MV- 7953-13/OAM-2019*“ týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a situace navrátilců se po dlouhodobém pobytu v zahraničí; zpráva „*Nigérie Informace OAMP*“ týkající se bezpečností a politické situace; zpráva „*Nigérie Informace OAMP*“ týkající se Boko Haram; zpráva „*Nigérie Ministerstvo zahraničních věcí USA*“ týkající se dodržování lidských práv v zemi za rok 2018; zpráva „*Nigérie Informace Amnesty International*“ představující výroční zprávu Amnesty International za rok 2018. Součástí byly rovněž články ČTK o útocích Boko Haram ze dne 3. 6. 2019 a ze dne 25. 7. 2019, jakož i překlad novinového článku do českého jazyka.
16. Z protokolu o seznámení s podklady rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany vyplývá, že dne 12. 12. 2019 bylo žalobci umožněno, aby se seznámil s podklady pro vydání

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

rozhodnutí a vyjádřil se k nim. Žalobce se s uvedenými zprávami seznámil, jejich doplnění nenavrhl a nové skutečnosti neuvedl. V rámci seznámení se s podklady pouze zmínil, že v zemi původu není bezpečno, neboť Boko Haram zabili několik vojáků a aktivisté za občanská práva jsou vězněni, čímž chtěl žalobce poukázat na celkovou bezpečnostní situaci v zemi a na to, že v ní není dodržováno právo.

17. Žalobce si napadené rozhodnutí převzal dne 4. 3. 2020. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že žalovaný neshledal důvody pro udělení mezinárodní ochrany žalobci v jakékoliv její formě. K neudělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu žalovaný vyslovil pochybnosti ohledně jednání žalobce a popisu situace po konání demonstrace dne 13. 1. 2017, kterou měl s pomocí dalších 5 osob zorganizovat a provést, aby se pak bez uvedení důvodu do vesnice již nevrátil a o činnost policie, kvůli jejíž nečinnosti celý protest zorganizoval, se nezajímal. Žalobci byl bez potíží vystaven cestovní doklad dne 24. 7. 2017. Pokud by policie skutečně po žalobci pátrala, nebyl by mu vydán cestovní doklad. Navíc by žalobce měl odůvodněný strach o cestovní doklad požádat. V době, kdy měl být hledán policií, odletěl bez potíží z mezinárodního letiště, tedy z místa s pečlivou kontrolou osobních dokladů. Žalovaný proto dospěl k závěru, že žalobce ve skutečnosti nebyl v pozornosti státních orgánů, a obavy žalobce z návratu jsou proto liché. Žalovaný nevyločil organizaci demonstrace dne 13. 1. 2017 v Okadě, ale zmíněné pátrání policií po žalobci považuje za nevěrohodné. Vyšetřování pro podezření ze spáchání závažného trestného činu automaticky nezavdává důvod pro závěr, že takové šetření je nezákonné, či přímo azylově relevantní. Žalobce nezmínil jakékoli předchozí špatné zkušenosti s policií, naopak potvrdil, že až do svého odletu ze země neměl se státními orgány jakékoli problémy, ačkoliv daná demonstrace měla proběhnout bez pozornosti policie, která byla navíc v Okadě přítomna a totožnost žalobce (včetně fotografie) a jeho angažovanost měla být veřejně známa. Žalobce se proto měl pokusit nejprve své problémy řešit využitím všech reálně dostupných prostředků k dosažení ochrany svých práv u státních orgánů, což ale neučinil s vysvětlením, že úřady jeho země původu s etnikem Fulani sympatizují, a bylo by to proto zbytečné. Žalobce potvrdil, že problémy by měl zjevně jen s policisty ve městě Okada ve věci falešného obvinění, nicméně v místě svého bydliště neučinil žádný krok k vyvrácení podezření ze spáchání trestného činu, žalovaný proto nepovažoval vysvětlení žalobce o zbytečnosti takových kroků za podložené.
18. K neudělení mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu žalovaný uvedl, že nezjistil žádné skutečnosti, na základě kterých by žalobci mohla hrozit v případě návratu do vlasti vážná újma uložením nebo vykonáním trestu smrti. Pokud jde o zmíněnou obavu ze zatčení policií, nepovažoval ji žalovaný za podloženou. Žalovaný se dále zabýval otázkou, zda žalobci hrozí nebezpečí mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Dospěl přitom k závěru, že žalobce není ohrožen ze strany bezpečnostních složek. Žalobce po vstupu na území ČR nepožádal o udělení mezinárodní ochrany ihned, ale učinil to až téměř po roce pobytu na území a zjevně z důvodu hrozby správního vyhoštění. Žalovaný proto nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný také posuzoval otázku, zda žalobci v případě návratu nehrozí vážné ohrožení života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situacích mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. V zemi původu neprobíhá žádný konflikt, který by bylo možné za takový označit. Žalovanému je známo, že země původu žalobce se z hlediska bezpečnostní situace v zemi potýká s útoky prováděnými

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

teroristickou islamistickou skupinou Boko Haram, a to především v její severní části. Žalobce přitom nepochází z části země původu, která by čelila zvýšenému nebezpečí útoků Boko Haram (severovýchod), a možné ohrožení žalobce zmínil pouze v obecné rovině spolu s hodnocením bezpečnostní situace ve své zemi jako velmi špatné. Na zbytku území je Boko Haram činná toliko prostřednictvím teroristických útoků, které se zcela jistě nedají považovat za existenci vnitřního ozbrojeného konfliktu. Žalovaný proto nedospěl k závěru, že by žalobci v případě návratu do vlasti hrozilo přímé a bezprostřední nebezpečí vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Žalovaný se rovněž zabýval otázkou, zda by vycestování žalobce bylo v rozporu s mezinárodními závazky ČR a dospěl k závěru, že případné vycestování nepředstavuje rozpor s mezinárodními závazky ČR, přičemž je žalovanému známo, že žalobce sdílí společnou domácnost s občankou ČR. Konstatoval, že ani uzavření sňatku s občanem/občankou ČR nezakládá důvod pro udělení mezinárodní ochrany v žádné z jejích forem, o to méně pak může být důvodem „pouhé“ spolužití s osobou blízkou, aktuálně též bez existence nezletilých dětí.

Posouzení žaloby soudem

19. Soud předesílá, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, bod 32). Ve světle těchto závěrů se zdejší soud námitkami žalobce zabýval.
20. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť taková vada by bránila jeho meritornímu přezkumu. Podle NSS nelze nedostatkem důvodů rozumět dílčí nedostatky odůvodnění, ale pouze nedostatek důvodů skutkových, přičemž skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75). Žalobce nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů tvrdil ve vztahu ke skutečnosti, že žalovaný se nezaobíral důkazním prostředkem (novinovým článkem) předloženým žalobcem stran jeho činnosti jakož organizátora demonstrace vůči jednání osob z etnika Fulani. Tento důkaz měl být žalovaným chybně interpretován, a tedy stav věci byl chybně posouzen.
21. Ačkoliv žalovaný v napadeném rozhodnutí na straně 4 výslovně uvádí, že novinový článek *„nevzal v potaz při svém posouzení žadatelovy žádosti“*, je tato formulace podle soudu žalobcem nesprávně interpretována. To vyplývá i z dalšího textu obsaženého ve stejném odstavci odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný uvedl, že *„obsah článku nelze považovat za dostatečně věrohodný důkaz o pronásledování [...], jak níže ještě podrobněji rozvede.“* Z této formulace i z následného posouzení věrohodnosti výpovědi žalobce na stranách 4 a 5 napadeného rozhodnutí (na což soud rovněž odkazuje), vyplývá, že žalovaný se novinovým článkem nejen zabýval a zhodnotil z něj vyplývající skutečnosti, ale zároveň na základě tohoto článku dospěl k závěru, že výpověď žalobce ohledně jeho obvinění ze spáchání vraždy je nevěrohodná. Důvody, pro které žalovaný shledal výpověď

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

žalobce nevěrohodnou žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelně a logicky vyložil, přičemž vzhledem k tomu, že proti těmto důvodům žalobce v žalobě neuvedl žádné skutečnosti, které by závěry žalovaného vyvracely, odkazuje zde soud na odůvodnění napadeného rozhodnutí na stranách 4 a 5 napadeného rozhodnutí, se kterým se při posouzení novinového článku a výpovědi žalobce ztotožňuje. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů je nedůvodná.

22. Soud poukazuje rovněž na to, že výpověď cizince žádajícího o udělení mezinárodní ochrany a jeho příběh, který má pro udělení mezinárodní ochrany poskytovat základ, musí být *věrohodné* a *konzistentní*, jinak nemůže být takový žadatel se svou žádostí úspěšný (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004-57, a usnesení NSS ze dne 27. 5. 2015, č. j. 4 Azs 73/2015-31). Podle NSS totiž nevěrohodnost tvrzení, zejména vzhledem k jejich rozporuplnosti, znemožňuje správnímu orgánu shledat u žadatele podmínky pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 14. 5. 2008, č. j. 7 Azs 25/2008-105).
23. Dále žalobce namítl, že jsou splněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu, protože v zemi původu byl žalobce pronásledován z důvodu jeho příslušnosti k národnostní a sociální skupině.
24. Podle § 2 odst. 4 zákona o azylu se pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.
25. Podle § 2 odst. 6 zákona o azylu se *původcem pronásledování nebo vážné újmy rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*
26. *Podle § 12 písm. b) zákona o azylu se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.*
27. Žalobce tvrdí, že mu měl být udělen azyl podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť měl být pronásledován z důvodu své národnosti (Edo) a příslušnosti k této sociální skupině. K tomu soud uvádí, že tato žalobní námitka je vysoce obecná. Žalobce totiž neupřesnil, kým a kdy měl být pronásledován, ani neuvedl žádné okolnosti takto tvrzeného pronásledování. Z žádosti o mezinárodní ochranu i ze žaloby vyplývají obavy žalobce z křivého obvinění ze spáchání trestného činu vraždy pro organizování demonstrace, nikoliv obavy z jednání naplňující pojem pronásledování podle § 2 odst. 4 zákona o azylu vůči své osobě z důvodu své národnosti či příslušnosti k sociální skupině. Křivé obvinění mělo být podle žalobce důsledkem jeho občanské aktivity v rámci organizace demonstrace v obci Okada, a nemohlo tak být zapříčiněno jeho národností. Ačkoliv z tvrzení žalobce vyplývá, že demonstrace měla být organizována na pozadí etnických sporů v oblasti, z žádného jeho tvrzení nevyplývá, že by mu mělo brozit ze strany policie nebezpečí dosahující úrovně pronásledování právě z důvodu jeho etnicity či

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

příslušnosti k sociální skupině. Protože žalobce neuvedl žádné skutečnosti týkající se jeho pronásledování z důvodu jeho národnosti, nemohly být ani nijak zhodnoceny, a proto je tato námitka nedůvodná.

28. *V souvislosti s touto námitkou žalobce namítl, že jeho žádost nebyla účelová, neboť původně do ČR přicestoval na pozvání svého bratra a poté se seznámil s občankou ČR. Z toho důvodu nejprve využil možnosti podání žádosti o vydání povolení k přechodnému pobytu a žádost o mezinárodní ochranu podal až „v souvislosti s procesním neúspěchem předchozího řízení, kdy tak reálně hrozí jeho vycestování do domovského státu“; proto až nyní odkryl problémy, kterým čelí v zemi původu. Ani tuto námitku soud neshledal důvodnou. Žalobce sám uvádí, že do ČR přicestoval z toho důvodu, že dostal pozvání od svého bratra, který zde dlouhodobě žije. Žalobce tedy nepřicestoval proto, že by chtěl požádat o mezinárodní ochranu, ale z důvodu pozvání svým rodinným příslušníkem. Závěr žalovaného o účelovosti žádosti žalobce je však pro projednávanou věc nerozhodný. Z judikatury NSS totiž vyplývá, že skutečnost, že žadatele vedla k podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany také snaha o „legalizaci pobytu“ sama o sobě k neudělení mezinárodní ochrany nepostačuje, neboť ještě nevylučuje důvodnost udělení některé z forem mezinárodní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 5. 2011, č. j. 5 Azs 6/2011-49). Otázka opodstatněnosti či neopodstatněnosti závěru žalovaného o „účelovosti“ podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany přitom nemůže v projednávané věci nic změnit na přezkoumatelným způsobem odůvodněném závěru žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany podle zákona o azylu.*
29. *Rovněž námitka, že žádost žalobce nemůže být zamítnuta s ohledem na lokální charakter jeho problémů a nemožnost přesídlení, je nedůvodná. Žalovaný totiž vůbec neposuzoval možnost vnitřního přesídlení žalobce (ve smyslu rozsudku NSS ze dne 24. 1. 2008, č. j. 4 Azs 99/2007-7) ani se k této možnosti nijak v napadeném rozhodnutí nevyjadřoval. Tato otázka tak nepředstavovala rozhodovací důvod napadeného rozhodnutí. Žalovaný pouze konstatoval, že žalobce žil a pracoval v Lagosu, a nikoliv v Okadě. Sám žalobce uvedl, že pracoval a žil v Lagosu (společně se svou družkou a jejich dvěma dětmi) a do Okady dojížděl pouze o víkendech, kde se staral o pěstování svých plodin. Jakékoliv posuzování vnitřního přesídlení by proto bylo nadbytečné, neboť žalobce podle svých vlastních slov žil v Lagosu, tedy v místě, kde žádné problémy neměl. Vzhledem k tomu, že žalovaný žádost žalobce nezamítl z důvodu možnosti vnitřního přesídlení žalobce, je námitka nedůvodná. Nadto soud k tvrzení žalobce o absenci finančních prostředků k přesídlení uvádí, že ze správního spisu vyplývá, že v době, kdy žádal o vízum ke vstupu na území ČR, disponoval nezanedbatelnými finančními prostředky.*
30. *Ani námitku, že žalobci v důsledku návratu do země původu hrozí újma podle § 14a odst. 2 zákona o azylu, přičemž žalovaný nezjistil skutečný stav věci, neboť neposoudil možnou existenci odůvodněného a reálného nebezpečí této újmy, nepovažuje soud za důvodnou.*
31. *Podle § 14a odst. 1 zákona o azylu se doplňková ochrana udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.*
32. *Podle § 14a odst. 2 zákona o azylu se za vážnou újmu podle tohoto zákona považují a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo*

trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.

33. Tvrzenou vážnou újmu žalobce spatřuje v bezvýchodnosti své životní situace v zemi původu a všech negativních důsledcích z ní vyplývajících, přičemž má za to, že žalovaný nezjistil skutečný stav věci, neboť neposoudil možnou existenci odůvodněného a reálného nebezpečí této újmy. Soud uvádí, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí s jednotlivými druhy vážné újmy podle § 14a odst. 2 zákona o azylu vypořádal, a to zejména na stranách 7 až 9 (rovněž s odkazem na závěry uvedené na stranách 4 až 6 napadeného rozhodnutí). Na tyto závěry a jejich odůvodnění zde soud odkazuje. Žalovaný dospěl k závěru, že v případě žalobce není dáno nebezpečí vážné újmy v jakékoliv její podobě.
34. Žalobce tvrzenou vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu rovněž dostatečně nespecifikoval. Žalobci nejenže nebyl uložen žádný trest, ale ani trestní řízení o tvrzeném obvinění žalobce dosud neproběhlo, a dokonce vůči žalobci nebyly provedeny ze strany policie doposavad žádné procesní úkony. Žalobce vypověděl, že se od svých přátel dozvěděl, že jej policie „hledá“.
35. Soud na základě žalobních tvrzení nedospěl k závěru, že by závěry žalovaného byly nesprávné. Žalobce věrohodně nevysvětlil, proč policie nevyvinula alespoň základní kroky k jeho nalezení, tj. proč jej nenavštívila v jeho bydlišti v Lagosu či v jeho zaměstnání. V jím doloženém novinovém článku se přitom hovoří o „bonu“ policie a bezpečnostních složek na osobu s jeho jménem. Navíc se soud pozastavuje nad tím, že by byl žalobce o svém hledání policií informován přáteli až po téměř 9 měsících, přičemž dle obsahu novinového článku mělo dojít k zatčení ostatních organizátorů demonstrace již 3 dny po jejím konání. Navíc se v novinovém článku píše o tom, že se žalobce po demonstraci ukrýval, neboť se obával reakce policie či pastevců, o čemž však v předcházejícím řízení opět nehovořil; naopak uvedl, že po demonstraci dále pracoval v docích v Lagosu, požádal o vydání cestovního pasu, navštívil velvyslanectví ČR za účelem vydání víza a bez jakýchkoliv problémů ze strany orgánů veřejné moci zemi opustil. Svým jednáním a chováním tak nedával jakkoliv najevo obavu z pátrání po jeho osobě, jak by bylo možné a logické očekávat v situaci, kdy měl být hledán pro podezření ze spáchání trestného činu vraždy, z něhož měl být křivě obviněn. Žalobci byl navíc úřady bez problémů vydán dne 24. 7. 2017 cestovní doklad a v prosinci 2017 z mezinárodního letiště v Lagosu bez potíží odletěl.
36. Tvrzení o „pomalosti“ pohybu informací v rámci evidencí v zemi původu žalobce považuje soud rovněž nevěrohodné. Bylo by možné takové tvrzení brát jako možné, pokud by žalobce tvrdil, že tato „pomalost“ nastala v průběhu několika dní po uvedené demonstraci v Okadě a v tomto časovém rozmezí se žalobci podařilo ze země původu uprchnout, nicméně v případě žalobce se jednalo o bezmála celý jeden rok, než žalobce opustil zemi původu. V takovém případě by přesun informací i obyčejnými prostředky (písemně, poštou) by již bez jakýchkoliv pochybností nastal a lze očekávat, že nejpozději při pokusu odletět ze země původu by žalobce byl zadržen, zvláště v případě tak závažného obvinění, kterým obvinění ze spáchání trestného činu vraždy bezpochyby je. Holé tvrzení o „pomalosti“ pohybu informací tento logický úsudek žalovaného nemůže zpochybnit. Závěr žalovaného o nevěrohodnosti jeho „azylového příběhu“ žalobce nevyvrátil, a tato skutečnost znemožňuje shledat u žadatele podmínky pro udělení mezinárodní ochrany (srov. bod 22 tohoto rozsudku).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

37. Závěr žalovaného, že v případě žalobce nejsou dány důvodné obavy o hrozbě skutečného nebezpečí vážné újmy podle § 14a zákona o azylu, nepovažuje proto soud za nepřezkoumatelný ani nezákonný. Žalobní námitka je nedůvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

38. Ze shora uvedených důvodů žalobce se svými námitkami neuspěl. Jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
39. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu nevznikly náklady převyšující náklady na jeho běžnou činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 31. května 2021

JUDr. David Kryška, v. r.

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. V.